

[PULKARCIE *sb n*

L sg pułkarciu.

Sł stp, Cn brak, Linde XVII w.: półkarcie.

Jedna z dwu stron karty, tj. luźnego arkusza papieru (recto lub verso): y iáko wiele íprośnych kłámśtw [heretycy w Postylli] [...] ná iednym pułkárćiu nápiśáli Apolog 518; Ale o potwarzách y kłámśtwách Miniśtrá nádwornego dofyć. Abowiem ieśliż ich ták wiele ná iednym tylko pułkárćiu nápiśał/ což mnimalż żeby ie kto we wśzytkich ksiąźzkách mógł policzyć? GrodzCzyś I 89.

Cf **POŁKARTEK**

MFr